

WEEK 36

Weekoverweging

Het evenwicht in de natuur
is de weegschaal van de schepping

Zwart-wit

Heelheid berust
op polariteiten.
Door tegenstellingen
wordt wat is.
Helderder, voller
en totaal.

In ons duivenhok
zitten twee
zwarte witpennen.
Door het wit wordt
zwart diepzwart
en wit hagelwit.

Contrairen vervolmaken
elkaar en hebben dus
elkaar nodig.
Man en vrouw
God en mens
scheppen elkaar.

In alle vroegte

De zon was net opgegaan
de jonge nevels hingen
aan zijn lenden en vingen,
aan te zingen rond de maan.

Van het vroege openbaren
bleef de siddering van leven
de zoete tinteling nog even
in zijn oud gebaren.

Extremen

De hoge kunst van scheppend leven bestaat daarin: de tegenpolen niet op te heffen, maar in samenhang te laten bestaan, in het ene zelfde leven, gelijktijdig en in harmonie met elkaar. Anders vloeit alles naar het gemiddelde en lossen de scheppingskrachten zich in elkaar op.

De kunst is: de polen van die uiterst spannende eenheid gelijktijdig te beleven, in die mate als de volledigheid van de andere pool het toelaat. Zelfs wanneer de polen op een ongelijktijdig moment en in verschillende mate aanwezig zijn, moeten beiden aanwezig zijn om de heelheid te behouden.

Harmonie is niet de opheffing of oplossing van tegenstellingen, maar het in evenwicht brengen van polen die dóór elkaar het leven scheppen en volmaaktheid bewerkstelligen. Vaak blijken zij geen tegendelen te zijn maar als helften te roepen om elkaar. Harmonie is de volheid van beiden inéén.

Man en vrouw, mannelijkheid en vrouwelijkheid zijn daar de natuurbeelden van: voorbeelden. Een man moet man zijn, een vrouw vrouw en beiden moeten de man en de vrouw in zich hebben. Priesters moeten de kunstenaars van de liefde zijn, zich uitlevend in het lichaam leven naar de geest.

Een monnik moet een monnik zijn, een hele mens, een werker moet een werker zijn, een hele mens, zo dat hij als monnik werker en als werker monnik is. De politieke dimensie maakt mystiek tot mystiek, de mystieke dimensie maakt politiek tot politiek, de uitersten roepen elkaar tot volmaaktheid.

Het hoogste menselijk ideaal is dus niet: het evenwicht te zoeken tussen extremen want dan worden zij gewichtloos. De eigenlijke kunst is: het harmoniseren van krachten die elkaar bevruchten en dan nieuw leven scheppen. Het is de beleving van het goddelijk en godinnig leven om zo als mens beeld en gelijkenis van God te worden.

Ouderdom

Twee hoogbejaarde duiven zitten naast elkaar op het dak als vrienden voor het leven. Beiden zijn zij 17 jaar wat heel oud is voor duiven.

De witte Disney vliegt nog mee met de klucht zijn rondjes. De blauwe Deze moet onder zijn stuitje worden gesteund om de sprong in het hok te maken.

Het dak van de schuur is zijn hoge podium, waarop hij fier als een vorst paradeert, terwijl hij ziet hoe zijn maat nog zwierig stijgt en daalt.

Zij zijn ook onze vrienden, geen moment meer bang van ons. Zij kennen onze tekens en gebaren en laten hun blik zacht en rustig, liefdevol naar ons uitgaan.

Zij hebben op deze leeftijd alle tijd: strijden niet meer, vrijen niet meer, hebben geen gezin meer te onderhouden of steeds een vrouw te behagen.

Jeugd

Alsof zij het gehoord hadden
of aan elkaar verteld:
dat zij ouderlingen waren
genoemd ... ineens was daar
om zich te bewijzen de
demonstratie van het tegendeel.

Disney werd weer een jonge
vent die zich rechtte
en dong naar de gunst van
de jonge duivinnen.
Hij sleepte zijn staart
achter zich aan op de grond.

En het gebeurde dat Dieze het
vetblauwe duivinnetje besteeg.
Zijn vleugels zochten
een wankel evenwicht
om te voorkomen dat hij
van haar af zou vallen.

De laatste uitputtende
paring van zijn lange leven
duurde minuten lang
als een uitbarsting van
potentie. Met een sprongetje
landde hij weer op de stoep.

Ouderdom

Zo zijn ook hoogbejaarde mensen. Jonge mensen zijn vluchtig, rennen, hebben maar even tijd voor je want zij moeten verder naar al wat boeiender en belangrijker is.

Oude mensen hebben tijd - voor je. Zij kijken zacht en rustig uit hun ogen, stralen hun wezen uit in liefde en hebben de zucht naar succes en macht afgelegd.

Zij vliegen niet hoog meer (weg) en zoeken het dichtbij, eenvoudig, in de diepte- zij zinken steeds dieper terug in hun oorsprong en brengen de rust terug in het zijn.

Zij zijn aan ouderen en jongeren nabij, hebben hun oordelen en vooroordelen losgelaten en zien de werkelijkheid met open ogen. Zij kunnen kijken in de ziel.

Wijs en lief kunnen zij worden, verstild in weinig woorden. Hoe vreugdevol is het dan om bij hen te zijn, want zij zijn bezig in te keren in God.,

Jeugd

Je moest eens weten, jongen,
zei de oude moeder
tegen haar jonge zoon,
hoe vader nog van mij
genieten kan ... en toen
zwegden zij eerbiedig.

Je moest eens weten, jongen,
zei de oude moeder
wat het is een keer
een Godservaring te hebben,
zoals ik dit mocht beleven
toen ik op retraite was.

Je moest eens weten, jongen,
zei de oude moeder,
hoe ik naar jou verlangde
toen we jou verwekten:
je bent uit liefde gesponnen
en voor de liefde gemaakt.

Je moest eens weten, jongen,
zei de oude moeder,
hoe ik mij nu voel:
zo jong dat ik opnieuw
geboren kan worden
als kind van God.

Wacht- kamer

een kamer
in een tehuis
de rollator
op de gang

veel zitten
is dit dan
zitten wachten
op de dood

de priester
steekt zijn hand
uit naar zijn
oud brevier

de kamer naast
een echtpaar
stil en lief
maar samen

klop op de deur
hun zoon
met kleinkind
vol leven

zij nemen elkaar
bij de hand
en bidden
hun avondgebed